

Франклинъ и дѣте.

Франклинъ е името на единъ много ученъ човѣкъ, роденъ въ Америка. Той обичалъ да приказва съ дѣцата и тѣ го запитвали за различни нѣща.

Едно съвсѣмъ малко момиченце го запита веднажъ :

— Господинъ Франклинъ, вие сте много уменъ човѣкъ. Моля ви се, кажете ми дѣ е Богъ? Азъ не съмъ го виждала, а пѣкъ желая да го видя. . . .

Франклинъ се усмихналъ. Послѣ безъ да отговори, показалъ съ прѣстъ къмъ слънцето и рекълъ :

— Погледни тамъ!

Момиченцето погледнало, но си закрило очитѣ съ рѣка.

— Не мога, казало то. Слънцето ме ослѣпява.

— Ти искаше прѣди малко да видишъ Бога, отговорилъ Франклинъ, а не можешъ да гледашъ срѣщу слънцето, което е направено отъ Бога. Виждашъ, колко ти сѣ слаби очитѣ! Мое дѣте, продължилъ Франклинъ, ние не можемъ съ очитѣ си да видимъ Бога. *Той е добрината въ свѣта.* Колкото повече добри работи вършишъ, толкова повече се приближавашъ до Бога. Ако винаги правишъ така, Богъ ще бѣде въ твоето сърдце и ти ще бѣдешъ най-радостна въ свѣта.

